

Sygn. akt II Cz 586/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużnika S. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt I Co 7/13,

w sprawie ze skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym w Koszalinie -T. S.w sprawie egzekucyjnej z wniosku

wierzyciela I. F., sygn. akt KMP 443/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowienie z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koszalinie T. S., polegającą na wydaniu w dniu 13 listopada 2012 r. postanowienia przyznającego wierzycielce koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym oraz ustalającego koszty postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu wskazał, że wprawdzie podnoszona przez dłużnika okoliczność, że tytuł stanowiący podstawę egzekucji był nieprawomocny, polega na prawdzie, jednakże nie stanowi to przeszkody w zakresie prowadzonego postępowania egzekucyjnego, bowiem kwestia zaskarżalności tego orzeczenia jest uregulowana w art. 795 § 2 kpc, zgodnie z którym z chwilą doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji rozpoczął się dopiero bieg terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Dłużnik zatem w terminie 7 dni, licząc od dnia 4 stycznia 2013 r. mógł złożyć zażalenie na postanowienie o nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Nadto, Sąd zważył, że postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Koszalinie stwierdził wykonalność postanowienia z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt Nsm 194/12 i zasądził od dłużnika na rzecz wierzycielki kwotę 66 zł tytułem kosztów postępowania, przy czym koszty te w istocie są kosztami postępowania klauzulowego i stanowią przedmiot niniejszego postępowania egzekucyjnego. Wprawdzie dłużnik przelał na rachunek wierzyciela powyższą kwotę, jednakże fakt ten miał miejsce dopiero w dniu 8 marca 2013 r., a więc już po wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Orzeczenie o kosztach związanych z postępowaniem o nadanie klauzuli wykonalności umieszczone w treści tej klauzuli stanowi właśnie tytuł wykonawczy, uprawniający do ich ściągnięcia. Postępowanie egzekucyjne zostało zakończone w dniu 13 lutego 2013 r. wobec spłaty i komornik ustalił koszty postępowania egzekucyjnego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (art. 39 ust. 2 i art. 49 ust. 1). Sąd podkreślił przy

tym, że dłużnik nie może samodzielnie decydować w jaki sposób i kiedy będzie spełniał egzekwowane świadczenie. Nieuzasadnione jest również, zdaniem Sądu, żądanie skarżącego zwrotu przez Komornika kwot: 265,13 zł, 28,35 zł i 200 zł tytułem opłat sądowych od skarg, gdyż komornik nie jest stroną postępowania wywołanego skargą i nie ponosi żadnej odpowiedzialności za koszty wynikłe w tym postępowaniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, odnosząc się do zawartego w uzasadnieniu orzeczenia stwierdzenia Sądu pierwszej instancji, że w terminie 7 dni, licząc od dnia 4 stycznia 2013 r., mógł on złożyć zażalenie na postanowienie o nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, dłużnik podniósł, że w dniu 8 stycznia 2013 r. złożył takie zażalenie. Zażalenie to zostało uwzględnione w dniu 13 lutego 2013 r. przez Sąd Rejonowy w Koszalinie, który uchylił czynności dokonane przez Komornika - dlatego skarżący nie zgadza się z dalszymi czynnościami tego Komornika, który w tym samym dniu wydał sporne postanowienie. Dłużnik podkreślił, że cały czas zgodnie z prawem regulował należne kwoty; kwotę 66 zł zapłacił po uprawomocnieniu się orzeczenia. Skoro więc uiszczył wszystkie należności, to Komornik bezpodstawnie obciążył go kosztami postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu. Przepis art. 770 kpc zawiera prawną regulację kosztów postępowania egzekucyjnego i stanowi *lex specialis* do art. 98 i nast. kpc. W postępowaniu egzekucyjnym obowiązuje więc zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji, niezależnie od wyniku tego postępowania, przy czym chodzi tu o koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Egzekucja zaś jest celowa tylko wówczas, gdy podejmowane przez komornika czynności mają wpływ na sprawne zaspokojenie żądania wierzyciela i są zgodne z przepisami prawa egzekucyjnego. Pozostałe reguły odnoszące się do kosztów postępowania rozpoznawczego, normowane w art. 98-110 kpc, mają także odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym, ale pod warunkiem że nie naruszają zasady ponoszenia celowych kosztów egzekucji przez dłużnika. W piśmiennictwie podkreśla się, że nawet sąd nie może obciążyć tymi kosztami wierzyciela, choćby zachodziły podstawy z art. 100-103 kpc. Dłużnik zatem zawsze ponosi koszty egzekucji, ale tylko w zakresie kosztów, które są zarazem niezbędne i celowe, a więc wprost zmierzają do wyegzekwowania konkretnego świadczenia (zasada kosztów celowych); zalicza się tu: koszty sądowe oraz opłaty i wydatki pobrane przez komornika, równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa, koszty przejazdu wierzyciela i jego pełnomocnika niebędącego adwokatem lub radcą prawnym w związku ze stawiennictwem, wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego) itd. Dłużnik może kwestionować obciążenie go kosztami egzekucji, twierdząc że koszty te nie były niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji. Skarżący zarzutów takich jednak nie podniósł. Wskazał wprawdzie, że tytuł wykonawczy, stanowiący podstawę egzekucji, w chwili jej wszczęcia nie był prawomocny, jednakże okoliczność ta pozostaje bez wpływu na treść niniejszego rozstrzygnięcia. Jak słusznie zauważył Komornik w odpowiedzi na skargę, kwestia wykonalności postanowień sądowych co do nadania klauzuli wykonalności uregulowana jest w art. 795 § 2 kpc przez wskazanie terminów do wniesienia zażalenia dla wierzyciela i dłużnika. Z tej przyczyny postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania klauzulowego w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest względem dłużnika nieprawomocne. W rozpoznawanej sprawie postanowienie stanowiące podstawę egzekucji uprawomocniło się w dniu

18 lutego 2013 r., gdyż tego dnia Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie VII Cz 112/13 oddalił zażalenie dłużnika na przedmiotowe orzeczenie (k. 49 – 51 akt egzekucyjnych), skoro zaś egzekwowaną kwotę skarżący uiszczył dopiero w dniu 8 marca 2013 r., zatem już po zakończeniu postępowania egzekucyjnego, Komornik, w myśl powołanych wyżej przepisów, zasadnie obciążył go kosztami wywołanymi wszczęciem i prowadzeniem przeciwko niemu egzekucji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 2 kpc, orzekł jak na wstępie.